

บทที่ ๒

วิธีค่า เมนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงการทดลอง มุ่งศึกษาถึงผลของการพยายามทางไทรัศน์เรื่อง “ดาวิเศษ” ที่มีคือพุทธิกรรมการทึ้งของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ และประถมศึกษาปีที่ ๒ ของโรงเรียนจุดรัตนวิทยานุญาต อ่าเภอจุดรัตน์ จังหวัดชัยภูมิ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย-หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และประถมศึกษาปีที่ ๒ ของโรงเรียนจุดรัตนวิทยานุญาต อ่าเภอจุดรัตน์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๘๐ คน เป็นนักเรียนชาย ๔๖ คน นักเรียนหญิง ๓๔ คน นักเรียนเหล่านี้เคยถูกรายการดาวิเศษมาก่อนแล้วในการถูกรายการไทรัศน์ประจำวันและ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมกวนรักษาความสะอาด

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ค่า เป็นความรับผิดชอบต่าง ๆ ดังนี้

๑. การเลือกโรงเรียนเพื่อทำการวิจัย มีเหตุผลดังนี้

๑.๑ ผู้วิจัยได้สังเกตพุทธิกรรมการรักษาความสะอาดของนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตอ่าเภอจุดรัตน์ พบว่าโรงเรียนจุดรัตนวิทยานุญาตมีนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมการรักษาความสะอาดมากที่สุด

๑.๒ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนนี้เป็นอย่างดี

๒. เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนที่นำมา เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมการรักษาความสะอาดจริง ผู้วิจัยจึงตัดให้มีการทดสอบก่อนการทดลอง เพื่อตัด เลือกนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมการรักษาความสะอาด โดยผู้วิจัยจะจัดสภาพการณ์ทดลองดังนี้คือ นักเรียนแต่ละคนจะได้ถูกแยกบันทึกภาพนิ่งคราวน์ ๑ เรื่อง เมื่อถูกภาพนิ่งคร่าวแล้วนักเรียนจะได้รับประทานนม ๑ ช้อน เมื่อนักเรียนรับประทานนมหมดแล้ว นักเรียนจะได้ถูกภาพนิ่งคร่าวกันอีก ๑ เรื่อง ผู้วิจัยจะเป็นผู้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการทึ้งของนักเรียนแต่ละคน เชิงจากการทดสอบ ก่อนการทดลองจะได้นักเรียนที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมการรักษาความสะอาดจำนวน ๙๑ คน เป็น

นักเรียนทั้งหมดศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๙ คน และนักเรียนทั้งหมดศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๔๒ คน
 (อุตราางที่ ๑) ชึ่งผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมการทึ่งของนักเรียนทั้ง ๙๑ คน ในสภาวะอื่นอีก
 เช่นตอนพักเรียนประจำทางอาหารกลางวัน และจากการล้วงภาระคู่ประจาร์ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงใช้
 วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากเบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็น ๒ กลุ่ม ทีอกอุ่นทดสอบ เป็นนักเรียนชาย
 ๒๒ คน นักเรียนหญิง ๑๘ คน และกอุ่นควบคุม เป็นนักเรียนชาย ๒๔ คน นักเรียนหญิง ๑๖ คน
 (อุตราางที่ ๒) กอุ่นละ ๔๐ คน ในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนประจำศึกษาปีที่ ๑ จำนวน
 ๒๐ คน และนักเรียนประจำศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๐ คน (อุตราางที่ ๓)

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่มีผลต่อรวมการทึ่งขยะคงสั่งขยะและผลต่อรวมการไม่ทึ่งขยะคงสั่งขยะ
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา ^{ผลต่อรวม}	ประณอมศึกษาปีที่ 1	ประณอมศึกษาปีที่ 2	รวม
ผลต่อรวมการทึ่งขยะคงสั่งขยะ	32	29	61
ผลต่อรวมการไม่ทึ่งขยะคงสั่งขยะ	49	42	91
รวม	81	71	152

ตารางที่ 2 การจัดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เหตุของนักเรียน

เหตุ ^{กลุ่มตัวอย่าง}	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มทดสอบ	22	18	40
กลุ่มควบคุม	24	16	40
รวม	46	34	80

ตารางที่ 3 การจัดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของนักเรียน

ระดับการศึกษา ^{กลุ่มตัวอย่าง}	ประณอมศึกษาปีที่ 1	ประณอมศึกษาปีที่ 2	รวม
กลุ่มทดสอบ	20	20	40
กลุ่มควบคุม	20	20	40
รวม	40	40	80

V. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมการทึ้งขยะที่ผู้ว่าจัดสร้างขึ้น
2. เครื่องรับโทรทัศน์สี 1 เครื่อง
3. เครื่องฉายแบบบันทึกภาพ 1 เครื่อง
4. แบบบันทึกภาพ (Videotape) แบบบันทึกภาพแม่ของคนเป็น 2 ประนาพเทือ
- ก. แบบบันทึกภาพ มันทึกภาพภายนคร์การคุณสั่นรายการดาวิ เศษ ความยาวประมาณ

15 นาที ซึ่งมีลักษณะดังนี้

รายการ ดาวิ เ�ษ	ภายนคร การคุณ	รายการ ดาวิ เশษ	ภัยภายนคร การคุณ	รายการ ดาวิ เศษ	ภัยภายนคร การคุณ	รายการ ดาวิ เศษ
ประมาณ 1 นาที	ประมาณ 3 นาที	ประมาณ 1 นาที	ประมาณ 3 นาที	ประมาณ 1 นาที	ประมาณ 3 นาที	ประมาณ 1 นาที

ก. แบบบันทึกภาพ มันทึกภาพภายนคร์การคุณ ความยาวประมาณ 8-10 นาที

ลักษณะดังนี้

ภัยภายนคร์การคุณ
ประมาณ 8-10 นาที

แบบบันทึกภาพภัยภายนคร์การคุณที่ให้ปักเรียนอุทกวน วันละ 1 เรื่องนั้นจะเป็นเรื่องที่ไม่ซ้ำกัน ภัยภายนคร์การคุณแต่ละเรื่องมีความยาวประมาณ 8-10 นาที รายการดาวิ เศษที่ฉายสั่นภัยภายนคร์ การคุณแต่ละเรื่อง เป็นรายการดาวิ เศษชุดที่ 1 และรายการดาวิ เศษชุดส่วนสำหรับความยาวประมาณ 1 นาที (อุภากลุ่มนักเรียน) ในแต่ละวันนักเรียนให้กู้นหกของแต่กู้นควบคุมจะได้รับภัยภายนคร์การคุณเรื่องเดียวกัน

ภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการทดสอบ

ภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้ เป็นภาษาญี่ปุ่นรวม เรื่องสื้นของ Walt Disney โดยใช้เสียงพากย์เป็นภาษาไทย ภาษาญี่ปุ่นแค่ละเรื่องจะ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งบีความยาวประมาณ 8-10 นาที นักเรียนแต่ละคนจะได้ฟังภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการทดสอบ ไม่ต้องรับฟังต่อไปนี้

รันที่	รายการภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการทดสอบ	ความยาว (ประมาณ)
1	เบ็ดดี้	10 นาที
2	สาม เกสตอ	8 นาที
3	เที่ยวทะเล	8 นาที
4	สอง เกสตอ ผจญภัย	10 นาที
5	มิคกี้วันสุขสัปดาห์	9 นาที
6	ผีเสื้อนักสู้	8 นาที
7	ถุงยอตนักกีฬา	8 นาที
8	หมูเจ้าปีญญา	10 นาที
9	พ่อมแมวสอนถูก	10 นาที
10	ชาร้ายแคนส์วารค	8 นาที

5. ห้องขยะแบบมีฝ่าเป็นบานพับ เปิด-ปิดได้ 1 ใน ซึ่งเป็นสังข์ของโรงเรียนที่วางอยู่บนระเบียงของอาคารเรียน

6. ชนบทมีต่อ 7. ได้แก่ ขันมีปั้ง เว เฟอร์ เชียงไช ข้าว เกริยบ กุ้ง สาราม ขันมีงกรอบ ขันมีถัก และถุงกอมสูกัส ซึ่งรายการชนบททั้งหมดได้นำไปโดยผู้รับจ้างให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 152 คน เรียนรายชื่อขั้นบันทึก เรียนช้อนมากที่สุดล่าดับ 1 ถึง 5 ใช้ในกระถางที่ผู้รับจ้างเตรียมไว้ให้ จากนั้นผู้รับจ้างรวมความดีของรายชื่อขั้นบันทึก เรียนช้อนมากที่สุดล่าดับ 1 ถึง 5 เพื่อนำมาใช้ในการทดสอบได้ดังนี้คือ

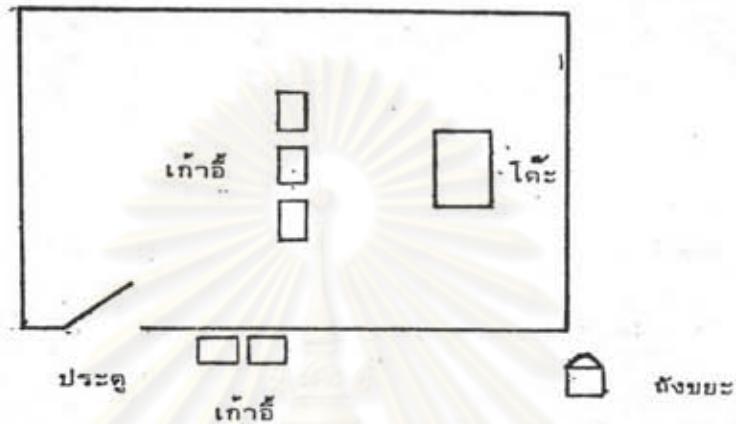
ขันมีปั้ง เว เฟอร์ เชียงไช	มีนักเรียนช้อน เป็นล่าดับที่ 1	จำนวน 41 คน
ข้าว เกริยบ กุ้ง สาราม	มีนักเรียนช้อน เป็นล่าดับที่ 2	จำนวน 35 คน
ขันมีงกรอบ	มีนักเรียนช้อน เป็นล่าดับที่ 3	จำนวน 32 คน
ขันมีถัก	มีนักเรียนช้อน เป็นล่าดับที่ 4	จำนวน 37 คน
ถุงกอมสูกัส	มีนักเรียนช้อน เป็นล่าดับที่ 5	จำนวน 29 คน

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการ

1. จัดเตรียมสถานที่เพื่อใช้ในการจ่ายแยกบันทึกภาพและในการทดสอบพฤติกรรมการทิ้งขยะ โดยผู้รับจ้างเรียนที่ว่างและมีขนาดกว้างพอประมาณ ภายในห้องทดสอบจะประกอบไปด้วยได้ 1 ตัวตั้งอยู่ด้านหน้าของห้องสำหรับวางเครื่องรับโทรศัพท์และเครื่องจ่ายแยกบันทึกภาพ เก้าอี้สำหรับให้นักเรียนนั่งดูแยกบันทึกภาพตั้งเรียงกัน 3 ตัวห่างจากตัววางเครื่องรับโทรศัพท์กันประมาณ 2 เมตร ด้านนอกของห้องทดสอบจะใช้เป็นที่สำหรับทดสอบพฤติกรรมการทิ้งขยะ โดยผู้รับจ้างตั้งเก้าอี้ 2 ตัวติดกับผนังด้านนอก และมีสังข์ของแบบมีฝ่า เป็นบานพับ เปิด-ปิดได้ 1 ในวางอยู่ห่างจากเก้าอี้ห่อประมาณในระยะที่นักเรียนสามารถมองเห็นและเดินไปทิ้งขยะได้ (อุปกรณ์ห้องทดสอบ)

แผนผังห้องทดลอง

2. ประชุมนักเรียนทั้ง 80 คน เพื่อฝึกหมายวันและเวลาที่เข้าร่วมการทดลอง ซึ่งสูริจัยกำหนดไว้ 2 ชั่วโมงต่อ ระหว่างเวลา 7.00-8.40 น. และ 15.00-17.00 น. ระหว่างวันที่ 6 มกราคม ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2529 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้นประมาณ 9 ชั่วโมง

ขั้นทดลอง

1. เมื่อนักเรียนมาถึงห้องทดลองตามเวลาที่นัดหมาย สูริจัยแนะนำด้วยกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างครั้งละ 1 คน พร้อมกับสร้างความคุ้นเคย จากนั้นสูริจัยแจ้งให้นักเรียนทราบว่าจะมีแบบบันทึกภาพ เป็นภาพนิ่งคร่าวๆ ของภาระที่ต้องการเก็บ ให้บันทึกต่อไป

2. สูริจัยให้นักเรียนเข้าไปปะในห้องทดลอง ต่อจากนั้นสูริจัยจะเข้ามาในห้องทดลองพร้อมกับผู้ช่วยการทดลอง สูริจัยแนะนำกับนักเรียนว่าสูริจัยจะทำการทดลองจะเป็นคนถ่ายแบบบันทึกภาพ จากนั้นสูริจัยจะออกจากการห้องทดลองไป สูริจัยจะทำการทดลองจะถ่ายแบบบันทึกภาพให้บันทึกภาพให้บันทึกภาพที่ให้บันทึกทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความยาวประมาณ 10 นาที โดยแบ่งออกเป็น

- ก กลุ่มทดลองคร่าวๆ แบบบันทึกภาพนิ่งคร่าวๆ การถ่ายภาพรายการ "ตราพิเศษ"
- ข กลุ่มความคุ้นเคยบันทึกภาพนิ่งคร่าวๆ การถ่ายภาพรายการ "ตราพิเศษ"

๓. เมื่อนักเรียนถูແຄນມັນທີກາງຈາມ ສູ່ວິຊຍະກຳດັບເໜົານາໃນຫ້ອງທົດສອງອີກຄຮັງກ່ຽວມັກ
ແຈ້ງໄຫ້ນักເຮືອນກ່ຽວມັກວ່າ ນັກເຮືອນຈະໄດ້ຢູ່ກາພຍນគ່ຽກຮ່າງຄຸນອີກ । ເຊື່ອງ ແຕ່ດົ່ວໂຈກຍແຄນມັນທີກາຫ
ສັກຄູ່ ສູ່ວິຊຍອໄຫ້ນັກເຮືອນອອກໄປນຶ່ງຮອນອອກຫ້ອງທົດສອງ ກ່ອນອອກຈາກຫ້ອງທົດສອງ ສູ່ວິຊຍຈະໄຫ້
ນັກເຮືອນເສືອກຂົນທີ່ຂອນ । ອໍຍໍາງແລະໄຫ້ຮັບປະການໄຫ້ໜຸດກ່ອນທີ່ຈະເໝົາມາຢູ່ກາພຍນគ່ຽກຮ່າງຄຸນເຊື່ອງ
ຕ່ອໄປ ທັສຈາກນັ້ນປະມາພ 1-2 ນາທີ ສູ່ວິຊຍຈະນໍາແຄນມັນທີກາພຍນគ່ຽກຮ່າງຄຸນເຊື່ອງໄຫ້ມ່ານາ ແລະ
ນອກໄຫ້ນັກເຮືອນເໜົາໄປໃນຫ້ອງທົດສອງ ເມື່ອນັກເຮືອນຄູ່ແຄນມັນທີກາພຍນគ່ຽກຮ່າງຄຸນເຊື່ອງໄຫ້ມໍຈົນແລ້ວ
ສູ່ວິຊຍຈະຂອງຮ່ອງໃນໄຫ້ນັກເຮືອນນໍາເຊື່ອງໄປນອກໄຫ້ເພື່ອນ । ກຣືອຢູ່ອື່ນກ່ຽວມັກ

๔. ນັກເຮືອນແຕ່ລະຄນຈະໄດ້ຢູ່ແຄນມັນທີກາຫວັນລະ 1 ຄຮັງຕິດຕໍ່ກັນເມີນເວລາ 5 ວັນ
ຄວາມສັກເກຣກາຮ່າຍທີ່ຢູ່ກຸ່ມຸນ ເໜົາວ່ານິກາຫທົດສອງ ສູ່ວິຊຍຈະເປັນຜູ້ສັ່ງເກມະຫຼຸດກ່ຽວມັກທີ່ຂະໜາດຂອງນັກເຮືອນ
ແຕ່ລະຄນຫັສງກາຫທົດສອງຖຸກວັນ ແລະສູ່ວິຊຍຈະມັນທີກາຫທີ່ກ່ຽວມັກທີ່ຂະໜາດຂອງນັກເຮືອນແຕ່ລະຄນໃນ
ວັນທີ 5 ຂອງກາຫທົດສອງສົງໃນແນບມັນທີກາຫທີ່ກ່ຽວມັກທີ່ສູ່ວິຊຍສ່ວັງມີນັ້ນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ສູ່ວິທຍທັນພາກ ຈຸພາລັງກົມໝາວິທຍາລ້າຍ

แบบบันทึกพฤติกรรมการทึ่งของเด็ก

กิจกรรมด้วย眼看	คณที่	พฤติกรรมการทึ่งของเด็กถังขยะ	พฤติกรรมการไม่ทึ่งของเด็กถังขยะ
<u>ยกน้ำหนักสอง</u>	1		
ดูและบันทึกภาพ	2		
ภาษาญี่ปุ่นคำว่า "อุน"	3		
สัมภาระยก การ คำว่า เช่น	4		
ความยาวประมาณ	5		
10 นาที	6		
	38		
	39		
	40		

ตัวลักษณะที่ใช้ในการบันทึกพฤติกรรมการทึ่งของเด็กนี้คือ

"๐" หมายถึง ในช่วงเวลาที่สังเกต นักเรียนในสภาพการณ์ที่สังเกตแสดงพฤติกรรมการไม่ทึ่งของเด็กถังขยะ

"๑" หมายถึง ในช่วงเวลาที่สังเกต นักเรียนในสภาพการณ์ที่สังเกตแสดงพฤติกรรมการทึ่งของเด็กถังขยะ

ขั้นติดความสัมภัย

หลังจากผู้วิจัยยุติการน้ำ เสนอแบบบันทึกภาพภายนคร์การ์ดูบลลั่นรายการคำวิเศษแก่ กศุ่นทดสอบและยุติการน้ำ เสนอแบบบันทึกภาพภายนคร์การ์ดูบลลั่นแก่กศุ่นควบคุมแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการ สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการทึ้งขยะของนักเรียนทั้งกศุ่นทดสอบและกศุ่นควบคุม เป็นการติดความสัมภัย การทดสอบ โดยผู้วิจัยจะสร้างสภาพการณ์ทดสอบในระยະติดความสัมภัย เมื่อก่อนกับการทดสอบจริง และ แบบบันทึกภาพที่นักเรียนได้จูงแต่ก่อต่างไปจากแบบบันทึกภาพที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดสอบและ ในการทดสอบจริง กศุ่นทดสอบจะถูกแอบบันทึกภาพภายนคร์การ์ดูบลลั่นที่ไม่มีรายการคำวิเศษลับ เมื่อก่อน กับกศุ่นควบคุม นักเรียนแต่ละคนจะได้ถูกแอบบันทึกภาพรับประทาน 1 ครั้งติดต่อกัน เป็นเวลา 5 วัน ตาม สภาพการณ์ที่ถูกสุ่ม เนื้าร่วมการทดสอบ ผู้วิจัยจะ เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการทึ้งขยะของนักเรียนแต่ ละคนหลังการทดสอบในระยະติดความสัมภัยก่อนวัน และผู้วิจัยจะบันทึกพฤติกรรมการทึ้งขยะของนักเรียน แต่ละคนในวันที่ 5 ของการทดสอบในระยະติดความสัมภัยในแบบบันทึกพฤติกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการทึ้งขยะตามแบบบันทึกพฤติกรรมการทึ้งขยะของ กศุ่นเดียวอย่างทั้ง 2 กศุ่นนำมาคำนวณและวิเคราะห์คำต่อไปนี้

1. แยกแจงความที่ (f) ของจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมการทึ้งขยะลงเป็นชั้นๆ ตาม พฤติกรรมการไม่ทึ้งขยะลงเป็นชั้นของกศุ่นเดียวอย่างทั้ง 2 กศุ่น ทั้งในระหว่างการทดสอบและใน ระยະติดความสัมภัย

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของความที่ของจำนวนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมการ ทึ้งขยะลงเป็นชั้นๆ ระหว่างกศุ่นเดียวอย่างทั้ง 2 กศุ่นทั้งในระหว่างการทดสอบและในระยະติดความสัมภัย ไทยใช้วิธีการทดสอบไฮสแควร์ (Chi-Square Test) (ฤกษาพนวน ๙) (Siegle, 1956 : 104-111)